

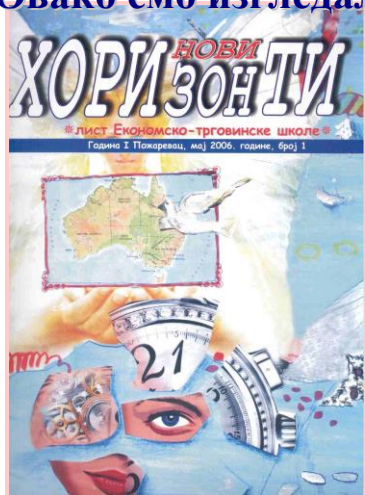
НОВИ ХОРИЗОН ТИ

✧ лист Економско-трговинске школе ✧

Година II Пожаревац, мај 2007. године, број 2

Овако смо изгледали у прошлом броју

Дан школе 23.мај 2006.године

РЕЧ УРЕДНИКА

Шта се све издешавало од прошогодишњег Дана школе до данас, да ли су се указали неки нови хоризонти ученичких жеља и могућности и колико су професори у тим стремљењима помогли – све то можете открити у новом броју нашег листа.

Трудимо се да одржимо обећање да лист излази за Дан школе, а мотивација је утолико већа што је лист примљен са великим интересовањем и похвалама.

Мр Драгана Мратић

Директор: Лука Шешум

Редакција: Гордана Вучковић, Мирјана Дабић Лазић, **Бранка Томић**,
Весна Џино, Виолета Урошевић, Бранка Дашић, Радмила Степић,
Марина Николић, Милица Јовановић, Сања Радојковић, Милица
Маринковић, Александра Јовановић,

Главни и одговорни уредник: Мр Драгана Мратић

Дизајн: Зорица Анђић Марковић

Припрема за штампу: Сузана Стојадиновић-Павловић

Штампа: СЗР „Ситограф“

Тираж: 1000

Сајт школе: www.ekonomskapo.edu.yu

ИСТОРИЈАТ ШКОЛЕ

ОД ПОСЛЕНО –ТРГОВАЧКЕ ДО ЕКОНОМСКО-ТРГОВИНСКЕ ШКОЛЕ

У предвечерје бурних историјских догађања, која су обележила уставобранитељско доба у Србији, живела је животом праве турске касаве и варошица Пожаревац, смештена у срцу Стишке равнице, на последњим обронцима Хомоља. Пожаревац је био познат као престоница кнеза Милоша, седиште Браничевске епархије, седиште жупана и команданта војног округа.

Како је чиновнички апарат захтевао образоване и писмене људе, а вођење трговачких послова стручне кадрове, влада је морала да већу пажњу посвети школству и формирању нових просветних установа. Тако се средином XIX века у свим већим варошима, међу које је спадао и Пожаревац, отварају школе за оспособљавање кадрова из области привредно-трговачког живота. Из тог давног времена датирају и зачеци наше школе. Тада је на молбу пожаревачког учитеља Живана Ковачевића, Министарство просвете 11. августа 1850. донело Одобрење за оснивање Послено-трговачке школе која је са радом почела школске 1850/51, по Наставном плану и програму Послено-трговачког училишта из Београда.

Када је са радом почела Пожаревачка полугимназија, Послено-трговачка школа престала је да постоји, а учитељ Ковачевић почео да се бави адвокатуром. По укидању ове школе, основана је стручна школа за занатлијске послове, под називом Мушка занатлијска школа. Школа је неминовно више пута морала да прекида рад да би са редовном наставом почела 1919. Оптерећена бројним проблемима, Занатска школа је започела свој живот у међуратном периоду. Радила је у вечерњим часовима, у слабо осветљеним учионицама, са ученицима који су као шегрти преко целог дана радили у занатским радионицама, а када би увече дошли на наставу, заспали би већ на првом часу. Тешко је било радити са том децом, више гладном него ситом, уморном и прозеблом.

Тако је у Пожаревцу поред Мушке занатске постојала и Женска занатска школа.

Та школа је припремала женску омладину за кројење, шивење и све остале женске радове. На основу одобрења Министра трговине и индустрије у Пожаревцу је маја 1919. отворена Раденичка и ћилимарска школа у оквиру које је постојао курс за кројење и израду женских хаљина и костима „по најновијој моди“ као и одељење за трикотажу и одељење за израду женских шешира, прво у Србији, због чега је све више растао интерес за Женску занатску школу, тако да су у Школу долазиле и ученице из других крајева Србије.

Упоредо са Мушком и Женском занатском школом у Пожаревцу је радила и Трговачка школа Пожаревачке трговачке омладине (ПТО) која представља наставак некадашње Послено-трговачке школе Живана Ковачевића.

У Пожаревцу, који је у то време, поред Ниша, Крагујевца и Ужица, спадао међу веће и развијеније градове Србије, основано је 1890. Удружење Пожаревачке трговачке омладине. Проблем школског простора трајно је решен 31. августа 1930. када је извршена свечана предаја Дома школе у власништво Пожаревачкој трговачкој омладини од стране дародаваца, а то су била двојица пожаревачких трговаца, Сава Мирковић и Михаило Павловић. У тој згради, некада велелепном здању, данас ради Политехничка школа. Дом ПТО био је један од највећих домова трговачке омладине предратне Србије, а свакако је представљао и најлепшу грађевину у Пожаревцу. На основу легата дародаваца Мирковића и Павловића соколана у Дому ПТО је

коришћена за спортске потребе Соколског друштва. У условима окупације Трговачка школа је радила нередовно, углавном по приватним кућама и са малим бројем ученика.

Након завршетка II светског рата у просторијама Трговачке школе ПТО почела је рад Државна трговачка академија, а нешто касније, педесетих година XX века, трговачки кадрови почели су се школовати у новоформираној Школи ученика у трговини..

У школској 1949/50. години Државна трговачка академија мења свој назив у Економску средњу школу и тиме се завршава прва деценија рада ове Академије која је протекла у тешким ратним и послератним условима.

У наредном прериоду до 1960. директорка Веселинка Ненадовић је изнела пред Наставничко веће и Школски одбор нове концепције једне сасвим другачије и савременије Економске школе. Тај нови стил рада предвиђао је повезивање теорије и праксе тј. сарадњу школе са привредним

предузећима. Наиме, школа је у току шк. 1960/61. године добила ново име, Школски центар за економско образовање кадрова. Такође је почела да ради и у новом школском простору, јер се иселила из зграде бившег Дома ПТО и преселила у зграду Медицинске школе, у којој и данас ради.

12. маја 1969. Школски центар за економско образовање кадрова за привреду и јавне службе мења назив у Економско школски центар „Жижа Лазаревић“. Школа је понела име Живорада-Жиже Лазаревића, ученика Трговачке академије, који је са својим истомишњеницима покушавао да на разне начине пружи отпор немачкој окупацији 1941. године. Зато су га Немци више пута хапсили, а последњи пут, крајем 1943. после чега је и умро у затвору од последица мучења. Осим промене имена школе, те 1969. у априлу месецу изашао је први број школског листа који су уређивали ученици, а који је назван „Економист“. Лист се бавио расправљањем разних питања која су била од интереса за васпитно-образовни рад у школи.

У оквиру ЕШЦ „Жижа Лазаревић“ од 1.3.1972. радила је још једна школа која је до интеграције са Центром наставу обављала у просторијама Центра, а то је Школа за квалификоване раднике. Од тада Центар и ова школа делатност обављају као једна образовно-васпитна установа под називом Привредно-економски школски центар у Пожаревцу. Осим интеграције и промене назива, од 1. септембра 1972. евидентна је још једна промена у Центру, а то је избор новог директора. Наиме, на ту дужност изабран је Живорад Стокић, проф. руског језика који ће остати директор Центра све до краја 2000.

Право огледало живота и рада у школи представљали су „Нови хоризонти“, лист који је почео да излази 1973. и који је пратио све активности ученика и наставника, рад њихових органа и организација, бележио успехе у настави, радионицима, на такмичењима, подстицао, хвалио и критиковао.

Како се недостатак школског простора све више осећао, крајем 70-их година одлучено је да се изгради нова школска зграда која би требало да има 12 учионица и физкултурну салу. Тако су радови на згради завршени у септембру 1977. године док је физкултурна сала била спремна за почетак школске 1980/81. године када је школа ушла у нову деценију успешног развоја.

Од 1995. ПЕОЦ „Жижа Лазаревић“ поново мења назив и постаје Економско-трговинска школа „Жижа Лазаревић“.

Почетак новог миленијума и новог века обележени су променом назива у „Економско-трговинска школа“ и избором новог директора Луке Шешума, проф. биологије.

Милена Стефановић, проф.

ПОСЕТА ДЕЛЕГАЦИЈЕ ОПШТИНЕ ПОЖАРЕВАЦ ПРИЈАТЕЉСКОМ ГРАДУ ЈАЊИНА

Делегација просветних радника Општине Пожаревац је отпутовала почетком новембра 2006. године у Јањину, у оквиру сарадње пријатељских градова и Министарства просвете Грчке и Србије. Просветним радницима пружена је још једна прилика да током посете побољшају сарадњу и размене искуства. Област образовања је од виталног значаја у овој светој држави, а посебно у оквиру сарадње земаља исте верске провенијенције.

Програм посете био је разноврстан и садржајан. Посетили смо школе првостепеног (основног) и другостепеног (средњег) образовања у Мецову и Јањини. Делегацију су током другог дана боравка примили: Периферијални директор просвете области Епира, Генерални секретар Епира, председник округа Јањина, председник општине Јањина, Његово Преосвештенство владика Јоанион и декан Универзитета Јањина.

Током боравка у Јањини Делегација је сагледала могућности и упознала програме првостепеног и другостепеног образовања области Епира. Посета Гимназији, Општем лицеју и Црквеном лицеју допринела је бољем сагледавању другостепеног образовања у Грчкој.

Просветни радници су том приликом анализирали и упоређивали образовне системе, програме, методе и опремљеност установа. Вођењем дијалога и разменом искуства резимирана су мишљења и изложени предлози у циљу даље сарадње. Циљеви су усмерени ка стварању квалитетног образовног система који ће обезбедити бољу будућност ученика.

Последњи дан боравка проведен је у Центру перивалондолшког образовања Конице и у разгледању Националног парка Викос-Аоос.

Делегација је у оквиру програма посете обишла културно-историјске знаменитости и туристичке занимљивости области Епира.

Директор школе
Лука Шешум, проф.

ЛЕТОПИС ШКОЛЕ 2006/07.

- ☞ **15. септембра 2006.** У фискултурној сали школе одржано је предавање (за I и II смену) на тему: Болести зависности и малолетна деликвенција. Предавачи: Одељење за малолетну деликвенцију МУП, Пожаревац.
- ☞ **22. септембар 2006.** Ученици школе (I и II смена) су гледали филм у Дому културе – Кад цвета лимун жут
- ☞ **14. и 15. октобар 2006.** У школској медијатеци је одржан семинар за наставнике грађанског васпитања браничевског округа. Присутствовало је 34 наставника.
- ☞ **16-19. октобар 2006.** Организована је хуманитарна акција „Дар од срца“ прикупљања помоћи за децу са Косова.
- ☞ **17. новембар 2006.** Ученици дрвопрерађивачке струке су посетили сајам намештаја у Београду.
- ☞ **27. октобра 2006.** Ученици литерарне и рецитаторске секције са професорима посетили су сајам књига у Београду. Набављена је стручна литература за професоре економске и угоститељске струке.
- ☞ **16-20. новембра** ученици II разреда су посетили изложбу у Галерији Милене Павловић-Барили.
- ☞ У школској медијатеци обављен систематски преглед ученика I и II разреда.
- ☞ Обављен систематски преглед зуба ученика I, II и III разреда у стоматолошкој ординацији школе.
- ☞ **Новембар 2006.** За ученике I разреда одржано предавање на тему: Заштита репродуктивног здравља. Предавач: др Шана Стевић – гинеколог.
- ☞ **11-15. децембра 2006.** Организована промоција Бамбијевих производа – Мини плазма у време великих одмора. По завршетку промоције Бамби је школи поклатио један рачунар.
- ☞ Предавање на тему: Правилна исхрана одржао др Саша Дражиловић.
- ☞ **3-12. јануара 2007.** организован курс информатике за наставно особље. Курс су водили проф. Сузана Стојадиновић и проф. Вељко Грчак. Присутствовало је 22 наставника.
- ☞ **27. јануара 2007.** прослављена је школска слава Свети Сава. Организована је приредба за ученике у фискултурној сали.
- ☞ У **фебруару 2007.** организована је хуманитарна акција помоћи породици Локваревић из Дубравице ради решавања стамбеног питања. Породица Локваревић има шесторо деце која живе са оцем без мајке.
- ☞ **19. фебруара 2007.** У оквиру позоришних дана Миливоја Живановића „Шап и шешир“ ученици су у Дому културе гледали позоришну представу „Бети Бу“.
- ☞ **12. марта 2007.** Добровољни даваоци крви су по други пут дали крв ове школске године За ученике 4. разреда економске струке у медијатеци школе организована је панел дискусија о упису на Економски факултет у Београду. Предавачи: Студентска организација Економског факултета (професионално усмеравање).
- ☞ **29. и 30. јануара 2007.** У школској медијатеци за ученике завршних разреда организована је обука за израду бизнис плана. Обуку прошао 61 ученик.
- ☞ **28. априла 2007.** ученици Итт - туристички техничари посетили сајам туризма у Београду.

ПОСВЕЋЕНО

Ниједан човек није Острво, сам по себи целина; сваки је човек део Континента, део Земље; ако Грудву Земље однесе Море, Европе је мање, као да је однет неки Рт, као да је однет Посед твојих пријатеља или твој; Смрт ма ког човека смањује мене, јер сам обухваћен Човечанством. И стога никад не питај за ким звоно звони: оно звони за тобом.

Џон Дон

КРСТИВОЈЕ ГАЈИЋ, наставник дактилографије
1940 – 2007

Крстивоје Гајић је рођен 3. 3.1940. године у Крњеви, општина Велика Плана као четврто од петоро деце у породици Ранка и Љубице Гајић. Основну школу је завршио у родном месту, а први разред гимназије у Смедеревској Паланци. Након изненадне смрти оца 1956. године прекида школовање и завршава дактилографски курс како би се запослио и наставио школовање. Гимназију завршава ванредно у Великој Плани. Како није био задовољан послом који је радио, уписује Учитељску школу у Тузли коју такође завршава ванредно и запошљава се као учитељ прво у селу Шевица, а затим у Раденки и Кривачи. За време бављења учитељским послом паралелно уписује и завршава Вишу педагошку школу - смер историја и географија и на почетку школске 1971/72. године прелази у Економску школу у Великом Градишту, где остаје само два месеца. Остатак те школске године ради у Лозници, а 1. 9.1972. године са породицом долази у Пожаревац и запошљава се у Економској школи где и остаје до пензионисања 1. 9.2005.године. Преминуо је 24. марта 2007. год.

БРАНКА ТОМИЋ, проф. српског језика
1960 – 2007

Бранка Томић је рођена 12. децембра 1960. године у Новој Градишци, Република Хрватска. Основно и средње образовање стекла је у Новској. Определила се за студије југословенске књижевности и 1980. године дипломирала је на Филозофском факултету у Загребу. 1991. године због рата у Хрватској, трајно напушта завичај, Западну Славонију и са породицом почиње нови живот у Пожаревцу. Исте године запослила се у Основној школи „Краљ Александар I“, у којој је обављала послове наставника српског језика, а потом директора школе. Од 2003. до 2005. године ради у Школској управи Пожаревац. У Економско - трговинској школи ради од јуна 2005. године на месту професора српског језика. Поред тога наставља рад на пројектима Министарства просвете и едукације наставника. Изненадна болест спречила је да доврши започето. Преминула је 18. априла 2007. године у Београду, сахрањена на старом гробљу у Пожаревцу.

Оног петка када сте први пут ушли, не у наше учионице већ у наше животе, није било потребно пуно времена да протекне да бисмо вас искрено заволели. (...) Ми кажемо рано је за онај свет, Бог Отац одреди – време је. Е, па, Боже, како без вољених да живомо, а можда је она сад тамо код Тебе, то нам је утеха. Професорка, никада Вас нећемо заборавити, никада нећемо рећи: «Волели смо Вас, волимо Вас заувек». Иронија коју зовемо живот нас у петак споји и у петак растави.

Ваши ученици

ИМПРЕСИЈЕ СА ЕКСКУРЗИЈЕ

ПУТУЈУЋИ САЗНАЈЕМО

Човек читавог живота сазнаје, учи, открива... Учи о љубави и срећи, о разочарењу, туги, издаји и о пријатељству. Учи о предивној, нераскидивој, потпуно непојмљивој вези, том осећању присности и искрености које људе веже и чини бескрајно срећним.

Спајале су нас само школске клупе и страх од писмених задатака, спајале су нас шале којима смо се смејали без даха, али после са чежњом очекиване екскурзије, нас спаја нешто јаче и нераскидиво, снажно и вечно, бесконачно и непојмљиво, спаја нас другарство каквом смо се надали при првом заједничком сусрету. Ова екскурзија научила нас је много и можда заувек променила.

Кренули смо рано, али је блистави сјај у очима био довољан да покаже радост док смо полазили на дуго жељени пут. Прелепи пејзажи мамили су нам погледе и сваки нови километар који нас је удаљавао од куће зближавао нас је више и давао нам слободу. Пут је био далек, али је монотонију разбило чаврљање и широки осмеси на нашим уморним лицима. Песма би наш верни пратилац.

На наше прво одредиште стигли смо око поднева и дуго уживали у природним лепотама Златибора. Уживали смо у опојном мирису планинске хране и чистом планинском ваздуху, дивили се лепоти језера које представља праву туристичку атракцију. Мноштво кафића, продавница и ресторана мамило је живожњу многе од нас. Са сетом смо кренули са Златибора, али препуни енергије и авантуристичког

духа, а прелеп, сунчан дан одсликавао је наше

На Тару смо стигли у раним вечерњим часовима опијени лепотом природе и дивљином која у нама буди стрепњу. Уследило је потпуно опуштање, базен и бројни спортски терени мотивисали су нас да сваки тренутак проведемо заједно. Касније вечерње сате провели смо у дискотеци. Ништа више није било битно, ни шта је данас, ни шта ће бити сутра.

Следећег дана уживали смо у двочасовној војњи Шарганском осмицом која нам је дочарала дух прошлости. Посетили смо Дрвен град на Међавнику. Одушевљење је изазвано амбијентом и атмосфером Кустуричиног града. Идеја познатог режисера да на оригиналан начин представи нашу традицију изазвала је снажне утиске код ученика.

Последњег дана екскурзије били смо помало сетни, али нисмо дозволили да нам туга због одласка скине осмехе са лица. Посетили смо велелепно здање, средњовековни манастир Рачу који је често рушен, спаљиван и уништаван од стране тирана, али вековима пркоси као симбол нашег православља.

Шетња Таром, озеленели пашњаци и борове шуме, поглед на бескрајну дивљину која нас окружује, остали су за нама када смо се запутили ка равници Ваљева. Обилазак града, шетња поред Колубаре, споменик једном од највећих имена наше књижевности, Десанки Максимовић, учинило је да са великом чежњом напустимо Ваљево. Док смо, на

путу за Пожаревац, размењивали утиске, тек свежа сећања на проживљене тренутке изгледала су недодирљиво, као да чине неки други свет, а ми смо кренули у реалност.

Сачуваћемо успомене на незаборавну екскурзију. Сећање ће временом избледети, али ће постојати пламен који ће тињати у нама. Пријатељства која смо стекли, љубави које смо пронашли и снови које смо заједно сањали, постају део наших душа и остављају печат у нашим срцима.

Сандра Цеков, II ез

БИСЕРИ СА ШКОЛСКИХ ЧАСОВА

Каже професорка ученицима: „Ко је одсутан нека се јави.“

Каже професорка српског ученику да каже компарацију придева јак, а ученик одговара: „Јак, јачи, слабији.“

Разговарају две другарице и једна пита другу:

„Је л' си била некад код стоматолога?“

А ова друга ће:

„Можда, када сам била мала, ја немам проблема са стомаком.“

На часу теорије из кореспонденције где немамо компјутере, проф. је рекла да на клупи вежбамо а на то ће ученик:

„Професорка, да ли да смањимо страницу на 10%?“

На часу историје професор пита : „Где се налазила Рашка?“, а ученик одговара : „На планети Земљи, тачније у Европи.“

На часу основа економије, ученик одговара и професор га пита :

„Ако уђеш у фабрику чоколада и посматраш, шта ћеш урадити?“

а ученик одговара: „Појешћу сву чоколаду и предузеће, тј. фабрика ће банкротирати.“

На часу екологије:

Професор: „Научићу вас екологију, па макар вам изашло и на уши!“

Ученик : „Не морате да се трудите, већ нам је изашло.“

Професор физичког показујући две струњаче каже ученицима: „Донесите још једну струњачу па да буду четири“.

Изнервирани професор критикује ученицу: „Ти девојко у наочарима, је л' то васпитање ваше мајке и оца свог?“

Професор: „Или ће сви да раде тест, или ће нико!“

Професор: „Трчите два круга, да прођете три пута поред мене!“

ОНИ СУ СЕ ТАКМИЧИЛИ

РЕПУБЛИЧКО ТАКМИЧЕЊЕ

1. Милица Јовановић, IVe₁, пословна информатика, 2. место (проф. Сузана Стојадиновић-Павловић)
2. Грабић Драгана, III₃ и Мишић Марјан III₃, трговинско пословање са практичном наставом, 2. место-екипно и 3. место-појединачно (проф. Весна Животић)

РЕГИОНАЛНО ТАКМИЧЕЊЕ

1. Александар Маринић, IVt₂, такмичење рецитатора, 2. место (проф. Весна Џино)
2. Драгана Стојковић, Ше₁, такмичење рецитатора, 3. место (проф. Весна Џино)

ОКРУЖНО ТАКМИЧЕЊЕ

1. Никола Аћимовић, Ie₃, историја, 1. место (проф. Милена Стефановић)
2. Вања Каљужи, Ie₁, историја, 2. место (проф. Милена Стефановић)

ОПШТИНСКО ТАКМИЧЕЊЕ

1. Вања Каљужи, Ie₁, историја, 1. место (проф. Милена Стефановић)
2. Никола Аћимовић, Ie₃, историја, 2. место (проф. Милена Стефановић)
3. Кристина Николић, Ie₁, историја, 3. место (проф. Милена Стефановић)
4. Женска рукометна екипа, 1. место (проф. Весна Ристић)
5. Мушка рукометна екипа, 2. место (проф. Весна Ристић)

Републичко такмичење из историје одржаће се 12. и 13. маја у Врњачкој Бањи, где ће учествовати Никола Аћимовић, ученик Ie₃.

ИЗВЕШТАЈ СА РЕПУБЛИЧКОГ ТАКМИЧЕЊА ИЗ ТРГОВИНСКОГ ПОСЛОВАЊА

Републичко такмичење из Трговинског пословања одржано је у Нишу 30. и 31. марта 2007. год. На такмичењу је учествовало 77 такмичара из 40 стручних школа.

Нашу школу смо представљали Мишић Марјан и ја, на основу пласмана на школском такмичењу из Трговинског пословања. Припремали смо се заједно у нашем кабинету за трговинско пословање, и на часовима практичне и теоријске наставе око два месеца. Имали смо подршку и другова из одељења и наставника. Труд се итекако исплатио. Такмичење се састојало из теоријског и практичног дела. На

практичном делу сам освојила највише поена, а у укупном пласману сам била 3. у појединачној конкуренцији. Марјан је освојио 8. место а самим тим је наша школа у екипној конкуренцији освојила огроман успех са 2. местом у Републици, после Нишлија, који су били домаћини и организатори овог такмичења. Уз такмичење смо захваљујући гостовљубивим Нишлијама имали прилику да упознамо град Ниш. Стекли смо пуно нових пријатеља и та успомена ће нас пратити кроз цео живот.

Вратили смо се срећни и задовољни постигнутим успехом, који не бисмо освојили да није било наше професорке Весне Животић.

Драгана Грабић, III₃

15. РЕПУБЛИЧКО ТАКМИЧЕЊЕ ИЗ ПОСЛОВНЕ ИНФОРМАТИКЕ

Наша школа је ове године захваљујући Дејану Стојимировићу, прошлогодишњем учеснику и победнику, била домаћин 15. Републичког такмичења из пословне информатике. Такмичење је одржано 4. и 5. маја у просторијама наше школе, где је учествовало 35 ученика, матураната, из Економских школа широм Србије. Представник наше школе била је Милица Јовановић, ученица IVe1 разреда. Такмичење је почело 5. маја у 10 часова извлачењем такмичарских бројева, а потом је уследила сама израда тестова. Питања је састављао Никола Клем, професор Грађевинског факултета из Београда,

који је био и члан централне комисије. Тест се састојао из три целине:

- израда базе података
- израда теоријског теста
- израда практичног дела из области Word-Excel.

Решавање тестова је трајало три и по сата са паузама. Док су такмичари размењивали искуства, 4 комисије заједно са централном комисијом оцењивале су радове. Коначна ранг-листа објављена је 5. маја у 17 часова, и резултати су следећи:

1. Петровић Милан, ученик Економске школе из Ниша, са освојених 58,50 поена
2. Јовановић Милица, понос наше школе, са освојених 55,67 поена
3. Орош Анђела, ученица Економско-трговинске школе из Панчева, са освојених 53,50 поена.

Три првопласирана такмичара добила су вредне награде које је обезбедила наша школа. Сама организација такмичења је била на завидном нивоу. Поред два већ постојећа кабинета, наша школа је оформила и трећи кабинет информатике са 12 нових рачунара. Том приликом, колектив наше школе је припремио и три занимљиве изложбе које су биле постављене у холу школе:

- Историјат школе од Послено-трговачке до Економско-трговинске
- Историјат рачунарства
- Успех ученика

Иако је такмичење трајало само два дана, такмичари, професори, а и ученици наше школе (ученици 3. и 4. разреда) су се веома лепо здружили.

Десетак ученика наше школе се у петак око 14 часова састало у школском ресторану и, у добром расположењу, са нестрпљењем ишчекивало такмичаре.

Био је занимљив сам сусрет са 35 нових лица. Учесници и професори су били смештени у хотелу настављено у петак хотела са пуно осмеха. Док су решавали тестове, жељно ишчекивали од њих, а за били у комисији, града

„Дунав“, где је дружење увече, у свечаној сали позитивне енергије и сутрадан такмичари ученици наше школе су одличне резултате сваког професоре који нису организован је обилазак

(Саборна црква, Галерија „Милене Павловић Барили“, Музеј...). После оног „тежег“ дела за такмичаре, уследила је шетња, размена телефонских бројева, искустава.

Битно је нагласити да је ово такмичење наша школа успешно организовала уз помоћ спонзора, и да је све медијски пропраћено. Нажалост, све што је лепо кратко траје, али су остале лепе успомене. Као доказ томе наша школа ових дана добија похвале за добру организацију и пријем од стране школа, такмичара и професора.

Александра Јовановић, Ше2
Милица Маринковић, Ше2

ПИСМО ЗАХВАЛНОСТИ

Draga Suzo, Lidija, Dragane i ostale kolegice i kolege!

Želim da vam se zahvalim na divnom gostoprimstvu, organizaciji i druženju. Čestitam vam i na uspehu na takmičenju. I mi smo zadovoljni našim uspehom 12. mestom, a moglo je i bolje jer smo izgubili poene na najlakšem delu. Ono što je najvažnije upoznala sam divne ljude i većina nas je došla da se družimo i da razmenjujemo iskustva.

Još jednom, hvala vam na svemu i prenesite pozdrave i zahvalnost i direktoru škole.

Milijana Petrović
Srednja škola "17. septembar" Lajkovac

ПОСЕТА САЈМУ ТУРИЗМА

Одељење Итт посетило је 28. априла 2007. Међународни сајам туризма у Београду који је бројио стотине учесника и излагача из више од двадесет земаља света. Изложбени простор је био уређен на врхунском нивоу, што је задивило све посетиоце из наше школе.

Ученици су, током неколико сати разгледања сајамске поставке, увидели напредак туризма код нас, мада још увек туризам заостаје за земљама у свету. Иначе је туризам као грана привреде веома битан за развој једне земље уопште како економски тако и културно.

По договору, једнодневна стручна екскурзија завршила се у вечерњим часовима. Повратак је обележен низом коментара ученика, конструктивним идејама за даљи развој српског туризма.

Тамара Благојевић, Итт

СВЕТИ САВА, ШКОЛСКА СЛАВА

Највећи празник српског школства, 27. јануар, и ове године је у нашој школи пригодно обележен. Примећен је велики труд професора и ученика у организовању приредбе одржане у школској физкултурној сали. Прославу је отворио школски хор извођењем Химне Светом Сави. Програм је настављен солистичким извођењем песме Хајде Јано коју је

интерпретирала Жаклина Андрејић. Највећи утисак је ипак оставио рецитал који су припремили професори српског језика и књижевности. У рециталу су учествовали Маринић Александар, Степановић Невена, Јовановић Ивана, Миленковић Ана, Стојковић Драгана, Анђелковић Сања, Гостојић Никола и Јовановић Милица. Програм је завршен песмом Матије Бећковића Пророци на Косову пољу коју је рецитовала Невена Степановић. Након свечаности приређен је ручак за госте школе у школском ресторану.

Милица Јовановић, IVe1

ЋИРИЛИЦА, СРПСКО ПИСМО

Када је пре много деценија објављена равноправност ћириличног и латиничног писма тадашњег српско-хрватског језика, нико вероватно није ни претпоставио да ће равноправност у нашим данима постати скоро потпуна надмоћ латинице. После векова потпуне премоћи и одолевања, ћирилица је данас пред скоро потпуним нестајањем у времену информатичког друштва и рачунара. Српским језиком говоре многи, али ћирилицом пишу све мање. Захваљујући томе што је толико српска, ћирилица је постала угрожено писмо. Зато се морамо сви ангажовати на очувању и употреби нашег бисера српске културе, а јединственог у свету писма, ћирилице.

„Докле год живи језик, докле га љубимо и почитујемо, њим говоримо и пишемо, проишћавамо га, умножавамо и украшавамо, дотле живи народ: може се међу собом разумијевати и умно сједињавати; не прелива се у други, не пропада“.

Данас, док читамо ове велике речи човека који је заслужан за постојање српског писма, запитамо се... „Да ли је жив наш народ? Да ли постојимо?“ Докле ћемо слепо гурати напред са похлепом у очима.

Нажалост, почетком двадесетог века почело је опадање, а касније и, прогон ћирилице. Бар да се све зауставило на томе! Вероватно ниједан други народ на свету није толико мрзео себе, своје порекло, веру, културу, па чак и језик којим говори и писмо којим пише колико су то Срби у двадесетом веку. И ниједан народ се није толико трудио да затре сваки траг своје индивидуалности.

Што време даље одмиче, сведоци смо све већег присуства не само латинице, већ и енглеског језика у свакодневном животу. Шта више рећи о свим тим натписима који нас заслепљују неким туђим сјајем, туђим словима, туђим бојама, туђом извештаченошћу... Сви називи улица, новина, школа, продавница и других установа одишу туђином! Д ли би све то било тако да ми то свесно или подсвесно нисмо зачели? Размислимо мало браћо и сестре халапљивци...

Зар не би тробало да се поносимо својим, да га величамо и уздигемо до небеса? Да га бранимо, ценимо и волимо...

Као што је Кинезу топлије око срца када прочита текст на кинеском језику, а Французу на француском, тако би речи написане ћирилицом требало бити близе души и срцу једног Србина. Да ли је заиста тако?

Ех... када бисмо могли да имамо два живота! Један у коме бисмо чинили грешке, а други током кога бисмо из тих грешака извлачили поуке...

Живковић Јована III1

НЕПРЕСУШНО ВРЕЛО ПЕСНИЧКЕ РЕЧИ

Са првим зрацима излазећег сунца, птица које нас уводе у дан светао и мек, уз мимоход спрелених пејзажа, хитамо ка нетакнутим пределима жагубичког краја.

Хитамо ка врелу Млаве и овога пута ка врелу непресушне снаге песничке речи.

Путујемо да још једном потврдимо како мудро прозбори Бећковић „да над поезијом блиста поезија.“

Окружно такмичење рецитатора још једном ће окупити заљубљенике лепе речи, да и овог пута потврде опчињеност поезијом и својом емоцијом, снагом доживљене и изречене речи пренесу мисао песникову, давши јој свој печат и обележје.

Ако нас успут окрзне по ко зна који пут нечија констатација „да и овог пролећа сунца има у изобиљу, а топлоте мало“, онда путовање навише, ка висинама Хомоља, оправдава тежину пута да се истраје „у потрази за пејзажима.“ Сунце бар визуелно, изгледа нам тако ближе земљи.

Покушавамо да савладамо осећај речи пред суровошћу живота због изненадног, тужног „одласка“ драге нам колегинице и професорке Бранке Томић.

... „Ње више нема то је био звук...“ одјекује и не смирује се у нама стих Бранкове „Туге и опомене“. Као што у Бећковићу одјекну питка и лака, али свевремена Бранкова „Туга и опомена“, тако у нама одјекну Бећковићев „...бој

стихова са животом да се изједначи“ и мисао да се „... свако поби са оним у себи што му брани да се спаси и унеби.“

Још један доказ да стих из живота извире и у живот се увире.

И још више утеха да „у њој нема и не може бити, ничег што се икад може изгубити.“

Животност, енергија и оптимизам овлада у нама при сусрету са младим такмичарима, који ликом и речју иду на двобој лепоте.

Гледајући та млада, лепа лица, још једном се потврђује мисао књижевника, да лепота лика мора бити употпуњена лепотом духа да би била потпуна. Још давно Чехов рече „... На човеку све мора бити лепо и дело и реч и мисао.“

Ако су се још повели императивом нашег књижевног естетичара Богдана Поповића, па одабрали песму која „цела мора бити лепа“, ово окупљање би требало да прерасте у величанствен скуп духа и лепоте.

И би тако...

Смењивали су се низови рецитатора као колајне, млађи, седњи, најстарији узраст... Многа лица, осмеха, ставова, визија, али само једна жеља: дочарати, очарати, зачарати слушаоце.

Пренети што верније песникову мисао, емоцију, поенту коју песма носи.

Стопити се са песником и постати једно. Слити се и улисти у једну реку, што се песничтво зове, која тече и не пресахњује никад.

Смењивали су се стихови родољубивог, љубавног, рефлексивног садржаја.

Утисак на публику и наравно жири, оставиле су неке интерпретације.

Посебно се издвојило лирски топло, али екстазом обојено, предивно у осећању и доживљају изнијансирано казивање песме „Војводина“ Мирослава Мике Антића, у интерпретацији ученице Јелисавете Караџић, ученице петровачке гимназије.

Такав полет и надахнуће песми може дати само млада интелектуална и књижевна душа.

Врло успешно презентоване су нам час тихе, час очајне рефлексije бола заљубљене душе у песми „Недеља и самоуслуга је затворена“ – Марије Шимоцковић у интерпретацији Тамаре Живковић, ученице пожаревачке гимназије.

Мушки гордо, достојанствено и одмерено, одјекнула је Бећковићева „Парусија за Веру Павладолску“ у интерпретацији Александра Маринића, ученика Економске школе.

Женски завољиво и очаравајуће, шармантно и модерно у исто време заплуснули су нас стихови песме „Триптих о усамљеним девојкама“ у интерпретацији Драгане Стојковић, ученице наше школе.

Како од нас слушалаца, тако и од стране жирија, били су запажени и награђени.

И тако стих по стих, заврши се врело младости, лепоте, надахнућа.

Ули се у нас обогативши нас новим одјеком духовности и лепоте.

Весна Цино, проф.

СТВАРАЛАШТВА УЧЕНИКА

SCHOOL LIFE IN ENGLAND

Education is an important part of British life. There are hundreds of schools, colleges and universities, including some of the most famous in the world.

Education is free and compulsory for all the children between the ages of 5 and 16. Children's education in England is normally divided into two separate stages. They begin with primary education at the age of five and this usually lasts until they are eleven. Then they move to secondary school, where they stay until they reach sixteen, seventeen or eighteen years of age.

The main categories of schools are State schools and independent schools (Private or Public schools) where parents pay for their children's education. The most famous public schools are Eton, Harrow and Winchester. Most young people take GCSE (General Certificate of Secondary Education) examinations at sixteen, and many take vocational qualifications at seventeen and eighteen. There are also grammar schools, comprehensive schools and so called high schools (they are single sexed schools).

School usually starts at nine o'clock in the morning and finishes at about three o'clock in the afternoon. Most schools in Britain require their students to wear a school uniform. Boys have to wear long black or gray trousers, a white shirt, a sweater with the school logo on, black shoes, and in some schools, a school tie. Girls may wear skirts and school dresses.

In British schools, children can usually choose between hot or cold dinner provided by the school or a packed lunch taken from home. Some children are entitled to a free school dinner, but most children pay for theirs.

All the lessons are in different classrooms. Each student has a locker where they can store some of their things. There is a computer, an overhead projector, an interactive whiteboard and a flip chart in all the classrooms. Every school has a well equipped music room. During break and lunch times students can go out and play soccer or basketball in the playground. There are many school events during the year such as sports day, when students compete in sporting activities, excursions (school trips) and other performances held by the students.

School year starts in September and ends in July. Schools are open for 380 half-days (195 full days) each school year. English schools have six terms, separated by holidays. The main school holidays are Christmas (2 weeks), spring (2 weeks) and summer (6 weeks) holiday. Students also have 2-week-holiday at Easter, plus a week in mid-October and in mid-February. The main summer holiday is from mid-July to early September. The new school year starts in September, at the end of summer holiday.

Ana Mitić, 1e3

(Information taken from the Internet)

ПРЕПОРУКА ЗА ЧИТАЊЕ

ЕМИЛИЈА ЛЕТА, МИРЈАНА МИТРОВИЋ

Последње дело аутохтоне Пожаревљанке доноси необичну причу, из првих векова хришћанства, о љубави која је надживела свој крај, баш као и Римско царство у коме се десила.

Издавач, „Плато“ Београд, 2006. године

ПРИКАЗИ

ФИЛМ „300“

Режисер Зак Сneider је успео да пресели стрип Франк Минера на филмско платно, веома успешно и сасвим верно и импресивно дочарао митолошку борбу између 300 Спартанаца и многобројних Персијанаца. Главне улоге тумаче: Gerard Butler, Lena Headey, David Wenham, Vincent Regan, Rodrigo Santoro, Dominic West.

Филм „300“ нас враћа у 480. годину п.н.е. када се спартански краљ Леонидас и његова гарда од 300 војника сукобила са најмоћнијом војном силом која је икад претила тадашњој грчкој држави. Персијски краљ Ксеркс води армију од преко милион људи у освајање Грчке и, истовремено са биткама на мору, у копненим борбама са грчким браниоцима безуспешно покушава да прође кроз кланац Термопиле не би ли покорио Грчку. Уз помоћ издаје, Персијанци сазнају за други пролаз који би их довео до непријатељског залеђа. Ту налазе отпор 300 најспособнијих ратника изабраних из чувених ратничких домова грчке државе Спарте. За Спартанце, ова самоубилачка мисија је имала за сврху добијање на времену за које би се остатак грчких снага прегруписао и припремио за персијску инвазију. У преуском кланцу, где неупоредиво већа бројност Персијанаца није могла доћи до пуног изражаја, малобројни Спартанци предвођени својим краљем успевају да задрже непријатеља скоро пуна 3 дана, након чега само 3 ратника остају жива. Убијен је и краљ Леонидас који претходно теши своје саборце речима: „Ноћас ћемо вечерати у паклу“.

Ипак, упркос броју, Спартанци су успели знатно да оштете персијску војску. Храброст, нада и упорност је било оно што их је вукло напред, што им је давало снагу и што им није дозвољавало да одустану, да се предају и покоре. Они су имали план, стратегију, заједнички циљ, имали су жељу за слободом и краља који их је све вукао ка остварењу тог циља и те жеље. Управо та сложеност, храброст и веровање у исто омогућила им је да, иако бројно знатно слабији, покоре велики број персијанских, много неискренијих и несложнијих ратника на челу са царем Ксерксом, феминизираним владаром чији је циљ био само

освајање Грчке. То говори и чињеница да су рат добили на превару, а не својом снагом и умећем.

Леонида је био један часно одгајани Спартанац, сурово кажњаван и као мало дете напуштан од мајке, који је цео живот провео припремајући се и растући са једним просечним Персијанцем који је навикао на луксуз још од рођења, коме морал и правда ништа не значе. Персијанцу је последња ствар у глави да стави живот „на коцку“, док Спартанац живи за то да умре у боју, да му име буде препричавано кроз митове, као и да се за њега прича да је храбро погинуо бранећи своју домовину. И у томе је предност малобројних и наизглед слабијих Спартанаца.

Филм има динамику и одлично избалансирану радњу, као и одличне звучне и визуелне ефекте. Нема штедње на крви и морбидности коју овакве битке морају имати. Има и патетичности, али таман толико да нам појача емоције које Спратанци вешто крију, али музика и нараторска прича откривају.

Тај филм о херојству и борби добра и зла, у којој је на стилизован начин представљена чувена историјска битка, зарадио је за првих 10 дана у САД чак 127,5 милиона долара, а велики успех остварио је и у грчким биоскопима. Ово је филм који вреди погледати

Мишић Александра, IVe2

НАЈБОЉИ ПРОШЛОГОДИШЊИ МАТУРСКИ РАД

НАЈБОЉЕ У ЧОВЕКОВОМ ЖИВОТУ СУ ЊЕГОВА МАЛА И БЕЗИМЕНА ДЕЛА ДОБРОТЕ И ЉУБАВИ

Бројна су питања која човек себи поставља када размишља о љубави и када трага за смислом који она даје читавом нашем постојању. Свест да човеков живот одређују рађање и смрт и да се између та два битна одређења његовог постојања остварује непоновљивост његовог осмишљавања, непојмљива је без осећања љубави у свим њеним димензијама и варијацијама. Доброта у човеку покреће исконску потребу да осмисли своје кратко битисање у материјалном свету и остави траг свога духа у времену које траје без обзира на наше физичко присуство.

Љубав је била и остала бескрајна тајна овога света, она којој се тежи и када се њени трагови не виде, и она која се одгонета када своје видљиве трагове исказује на хиљаду различитих начина. Само они који су неуморни и упорни трагоци, успевају да у свом кратком животном веку открију љубав, и са великим поштовањем, чувају је као светост. Она је најбитнији чинилац нашег постојања, алфа и омега свега што покреће наше биће и чини га вредним, непоновљивим у свету који траје милијардама година.

Љубав и доброта су биле и остале за човека идеал, а ма колико високо био, тај идеал покреће све наше снаге и чини нас управо јединственим и непоновљивим. Отуда смисао љубави и доброте представља и смисао живота. И као што рече деспот Стефан Лазаревић „јер Бог се љубав зове“, љубав представља нешто што откривамо у себи само ако смо задовољно упорни, стрпљиви, и посвећени њој као нечему што није видљиво, али је вечно присутно у нашем животу, оплемењује га и осмишљава својом снагом и неуништивошћу.

Живот може бити леп и вредан исто толико колико и безвредан, зависно од тога да ли смо успели у себи и око себе да препознамо знаке љубави и доброте и створимо им довољно простора колико им је потребно да оведре наше постојање и подаре нам осећање бескрајног блаженства у свету у коме владају сурови закони опстанка.

Непоречива је истина да је људски живот, такав какав је, без наше воље и нашег удела, често безличан ако у њему нема љубави и да само додирује обриси правог и величанственог постојања који откривамо онда када у себи откријемо и бескрајну моћ љубави.

Човек је свестан да се не може заситити животом, да му је мали и кратак, додељен у мери која му не одговара, али да је бескрајан и довољан ако, у себи и другима који му значе, открије љубав и схвати њену бескрајну лепоту и вредност. И управо зато, ако остављају траг за собом, љубав и доброта човеку дарују непоновљиви веродостојни живот, а величина људског живота огледа се у томе што откривамо, на нама доступан начин, непобитне знаке љубави вредне дивљења.

Љубав и доброта одређују човеков живот, оплемењују га, обдарују га неустрашивошћу, уверавају га у лепоту живљења, и одређују његов смисао према свему што га окружује. Живот раскрива врата пред нама, пружа илузију о љубави као врхунском, непоновљивом осећању којим се мери животна радост и одређују срећа и успех, а безимена дела доброте одређују наше постојање, нашу потребу да од живота очекујемо и да се животу дајемо.

Без обзира на свест о ограничениости нашег постојања, о немогућности да спознамо све тајне живота, љубав има довољно снаге да, вођена добротом, осмисли нашу дуговечност у овом простору. Добија се утисак да се с импулсом љубави и доброте рађамо, с клицом љубави и добротом опраштамо од живота. Колико је љубави у нама, толико је снаге, лепоте, оптимизма и доброте.

У животу постоје јединствени, тајанствени, скривени извори љубави из којих потеку, када за то дође време, најлепше и најбогатије реке којима се осваја свет и продужује опстанак. Одавно ми је постало јасно да у овом ћудљивом свету, у коме често владају немилосрдни закони опстанка, захваљујући доброту и несебичној љубави, успевамо да пребродимо духовне кризе, ослободимо се умног немира, спознамо себе и друге и одредимо се према свету у коме живимо. То је зато што, ма колико то изгледало књишки, љубав и доброту нам дају крила да се винемо у просторе будућности, неизвесности, без страха од падова и неуспеха, без песимизма и очајничког вапаја за временом које је прошло. У себи откривамо довољно љубави за све што нас окружује и што својом лепотом осмишљава наше постојање.

Данас, када упрем поглед у тачку ослонца овога дана, овог тренутка, схватам да припадам генерацији која је свесна да мора и може својом љубављу и добротом да сруши баријере и предрасуде које понекад искрену из времена нашег детињства када није било лако одрастати, али је вредело борити се и изборити за своје место под овим сунцем. У томе је тајна лепоте љубави и доброте којом се живи на овом простору.

Марија Радивојевић, IVе2

НОЋ У МОМ СЕЛУ

Слушам ватре, шумове твоје
док јездиш родним пољима овим,
и немо посматрам уснуло село,
играма сенки обавијено.

Ноћас је овде и дрвеће будно
и птице ноћас певају за нас,
док снови моји расути лутају,
ишчекујем свитање и нови дан.

Осећам, ево, пролеће стиже,
у облаку вешто гнездо гради,
са јутром у кочији донеће Сунце,
да растера мрак и Месец млади.

Звездани фењери полако се гасе
и мартовска зора спушта свој плашт,
моје село лагано из сна се буди,
а ја за собом остављам једне ноћи траг.

Сања Кузмић Ie₂

СЛУЧАЈ У БАЛКАНСКОЈ УЛИЦИ

19. август 2006. Време 19:45. Место – Балканска улица, Београд. Догађај – обрачун у Балканској улици. Дежурни инспектор – Мазанић.

Увиђај је извршен у 20:05 и поднет је следећи извештај: „У обрачуну навијача популарних Делија и Гробара убијен је један, а лакше повређена два младића. Убијени Н. Н. је 1985. годиште пореклом из Београда. Друга два младића су после интервенције дежурне екипе хитне помоћи пуштена на кућно лечење. Очевици тврде да је дошло до физичког обрачуна двојице навијача – вођа група, што је прерасло у масовну тучу. На околним аутомобилима полупана су стакла, разбијено је пар излога и запаљена два контејнера.

После извршеног увиђаја кренуло се у акцију. У околини приведено је пар навијача за које се сумња да су били учесници овог инцидента. Почело је испитивање. Разлог за овај обрачун јесте победа Црвене звезде у градском дербију против Партизана. Кошкање је започето на самом стадиону, а све се наставило у Балканској улици. Око 23:07 у станицу милиције дошао је младић С. С. Пореклом из Београда, да се пријави да је он убио Н. Н. Ухапшен је и спроведен у затвор.

После неколико дана навијачи су изведени пред судију. Пресуда је гласила: „Група навијача је осуђена на 6 месеци друштвено–корисног рада, док је С. С. за убиство Н. Н. уз све олакшавајуће околности осуђена на 10 година затвора.“

„Случај у Балканској улици је затворен.“

Шешум Милан, IVe₁

АКЦИОНИ ПЛАН

за школску 2006/2007. годину

Ради повећања угледа школе, нивоа школских постигнућа и компетенције наставника за успешнији васпитно–образовни рад, 2006. године донет је **ШКОЛСКИ РАЗВОЈНИ ПЛАН**. Замишљено је да овај план буде остварен до 2011. године и обухвата три кључне области: постигнућа ученика, ресурсе, и ЕТОС.

У оквиру прве кључне области, **постигнућа ученика**, постављени су развојни циљеви који подразумевају повећање школских постигнућа корелацијом, координацијом сродних области, већу примену стечених теоријских знања у пракси и мотивисање ученика за самообразовање и самоучење.

Друга кључна област је **ЕТОС**, а њени циљеви су повећање угледа школе

истицањем њених основних и посебних обележја промоцијом ученичких постигнућа и резултата рада наставника као, подизање културе понашања, изграђивање партнерских односа на релацији наставник–наставник, ученик–наставник и ученик–ученик, стварање подстицајне радне атмосфере у школи и успостављање ефикасније и успешније комуникације са родитељима.

Трећа област су **ресурси** који обухватају повећање компетенције

наставника за успешнији васпитно–образовни рад обуком за примену савремених наставних метода, за примену информационих технологија у настави, за успешнију комуникацију са ученицима, затим побољшање материјално–техничке опремљеност школе и развијање система самофинансирања којим би се повећала средства за финансирање развојних потреба школе.

Задаци који су испуњени за школску 2006/2007. годину јесу усклађивање наставних планова и програма по годинама и предметима на нивоу школе, организовање часова припремне наставе (за пријемне испите и такмичења) према потребама ученика, редовно организовање и одржавање школских такмичења, израда личне карте школе, одређивање личности за медијско представљање и промовисање школе, вођење летописа школе, презентовање школе путем интернета, израда школског листа као и кодекса понашања запослених и ученика, обука наставника за коришћење информатичких технологија, набавка стручне литературе и књига за лектуру.

Школа настоји да усаврши и побољша задатке пласмана репрезентативног тржишног производа столарске радионице, израде промотивног материјала (општег информатора), одржавања годишње трибине и замене столарије у новој школској згради за први спрат учионица за коју је општина одобрила одређени износ финансијских средстава. Такође је, због недостатка финансијских средстава немогуће извршити обуку двадесет наставника за примену метода активног учења, оплеменити постојећи ентеријер школе и школско двориште и адаптацију таванског простора нове зграде.

Школа настоји да успостави бољу сарадњу са привредом да би прецизно дефинисала организацију и извођење практичне и блок наставе и ускладила постојеће наставне програме са потребама привреде.

Сања Радојковић, IVe1

СТАТИСТИКА СА ПОЛУГОДИШТА

